



Bassani, mal copiat

El *Diccionari de la literatura catalana* diu que Josep Ballester i Roca ha traduït l'autor italià G. Bassari. Ha traduït l'autor italià G. Bassari.

Un ferrer milionari

Quaderns Crema i Lluís Maria Todó diuen que la germana del protagonista d'*El gat*, de la qual no tenia notícia feia anys, li va notificar per carta que s'havia casat amb un ferrer i que tenia dos fills, una casa gran a la vora del Loira i un cotxe americà. Parlem d'uns anys que no tothom tenia cotxe. Sí que feien diners, els ferrers, a França! No, no es va pas casar amb un ferrer, sinó amb un fabricant de farines ("meunier"). "ferrer", en francès, és "forgeron".

Cátedra segueix aconsellant

Humpty Dumpty diu a Alcía (*A través del mirall*) que si li hagués demanat consell abans de fer els set anys i mig, li hauria dit que s'aturés als set, comentari que mereix aquesta resposta per part d'Alcía: "No demano mai consell, per fer-me gran" ("I never ask advice about growing"). Segons labutxaca-Salvador Oliva el que respon Alcía és: "No demano mai consell abans de dir l'edat", opinió compartida pel traductor de Cátedra: "No acostumbro a pedir consejos sobre mi edad".

Josep Pla, confós

L'índex dels *Dietaris* de Joan Estelrich diu que Josep Pla és esmentat a la pàgina 161. El confonen amb un altre Pla, Ramon Pla i Armengol, correctament registrat a l'índex.

No estan a l'aguait

El Moll va veure que la definició de *guaita* del Fabra –"acció de guaitar"– era coixa perquè, com correspon al sentit dels dos exemples –"qui són avui els qui fan la guaita?" i "aquells a qui hem comanat la guaita"– també indica "servei de vigilància". EL DIE2 manté que *guaita* només és l'acció de guaitar.

RBA La Magrana crea una biblioteca dedicada al pensament catalanista, dels inicis a la Transició

Amb quatre títols de cop, RBA-La Magrana ha donat el tret de sortida a la "Biblioteca del Catalanisme", represa d'un projecte emblemàtic de La Magrana, la "Biblioteca dels Clàssics del Nacionalisme Català". Si aquella primera col·lecció arribava fins a la guerra civil amb un plantejament acadèmic, l'actual incorpora textos posteriors i es dirigeix a un lector no necessàriament especialitzat. "Biblioteca del Catalanisme" recuperarà alguns dels textos publicats en aquella primera col·lecció, però fonamentalment aposta per ampliar i completar el cànon del pensament catalanista fins a la Transició, amb títols apareguts sota segells editorials diversos, més enllà de La Magrana, i amb textos i reculls inèdits, tots ells enriquits amb extensos pròlegs encarregats als millors estudiosos i especialistes. La nova sèrie compta amb un equip d'assessors format per Jordi Amat, Agustí Colomines i Josep Maria Muñoz.

Els quatre primers volums són *Llum als ulls i força al braç*, de Joan Maragall, amb pròleg d'Anna Punsoda; *La nacionalitat catalana*, d'Enric Prat de la Riba, amb pròleg d'Enric Udelay-Da Cal; *Notícia de Catalunya*, de Jaume Vicens Vives, amb pròleg de Miquel Àngel Marín Gelabert, i *Espanya i Catalunya*, de Pierre Vilar, amb pròleg de Josep Fontana, el text que constituïa la introducció de l'obra *Catalunya dins l'Espanya moderna*, d'Edicions 62.

Els llibres de Prat, Vilar i Vicens Vives són títols coneguts, mentre que el de Maragall és una antologia nova que aplega, bàsicament, articles que abasten els vint anys de la seva activitat periodística. S'hi inclouen textos que parlen sobre llengua i literatura i també reflexions de caire religiós perquè, encara que la seva motivació no fos estrictament política, són fonamentals per a situar Maragall dins dels debats de l'època tant pel que fa a la seva sensibilitat social com ideològica. A través d'aquest corpus, escrit tant en català com en castellà, es va descobrint en quins termes, en funció del moment i del diari, l'intel·lectual va intervenir en el debat polític, cultural i religiós del seu temps.

El proper maig han d'aparèixer dos títols més: el recull d'articles inèdits *Tot s'ha perdut*, de Gaziell, amb pròleg d'Enric Juliana, i les *Memòries polítiques*, de Claudi Ametlla, amb pròleg de Xavier Pla. El setembre ho faran *Cambó*, de Josep Pla, amb pròleg de Valentí Puig, i *Lo catalanisme*, de Valentí Almirall, amb pròleg de Josep Pich, el llibre que, per la seva defensa dels ideals de la francmaçoneria, va provocar la famosa rèplica del bisbe Torras i Bages, *La tradició catalana*.

I, encara dins del 2013, hi ha previst publicar *La lliçó de la dictadura*, de Lluís Nicolau d'Olwer, amb pròleg de Carles Miralles, i *Mentrestant*, de Maurici Serrahima, amb pròleg de Jordi Amat. L'assaig de Serrahima és un text de doctrina política inèdit que l'escriptor va redactar entre els anys 1942-1944 per encàrrec del consolat britànic de Barcelona. L'any que ve la col·lecció s'enriquirà amb un títol històric, *Nosaltres, els valencians*, de Joan Fuster.



Joan Maragall i Pierre Vilar, dos dels primers autors de la "Biblioteca del Catalanisme", de RBA La Magrana.

Lluís Bonada